

НОВА РАДА

№ 130.

(214)

П'ятниця, 2 серпня (20 липня) 1918 року.

№ 130.

Штіній театр купецького зібрання. Дирекція Колесничченко. Т-во упр. арт. під зрудом ЕЛІСИВА 6-го, 7-го, 8-го і 10-го серпня нов. ст. відбудуться гастролі української артисти Л. АТАМАНСЬКОЇ, яка виступить в п'есах Гандзя, Доски сонце зійде, Маруся Богуславка, Воскресіння. Справи труни увесь час дуже гарні. На кілько ходу 2500 карб. На будущий рік театр віддано знову Т. Колесничченко.

Українське Т-во архітектів

1-го вересня н. ст. 1918 р. одкриває в Києві вищу школу Архітектурний Інститут. До Інституту приймаються особи обого полу з середньою, або вищою освітою, що витримають вступні іспити по рисуванню. Ріжні справки й прийом прохань від 4—6 г. щодені відомі в пом. Київської Художньої школи (В. Кудрявська, 3, поруч з Скарбницєю). 5-0862-2

Київський Районний КОМІТЕТ по шкірі-
місцях (Хрещатик, № 3) запрошує
на посаду особу, дуже добре заслужену
українською та російською мовою, і док-
ладно знану переклад одної мовою на
другу. Платити за працю по умові.
3-969-2

Київ, 2 серпня (20 липня)
1918 року.

На початку Четверті роковини п'ятого року світової війни ознаменовано величими боями на західному фронті, новими спробами поновити так званій східний фронт (на Волзі й на Мурмані), одно слово, голосними салютами з гармат—і поруч дуже несміливими розмовами про умови загального замирення. Досить поставити поруч ці дві ознаки—голосний гук гармат і приглушений пологливі промови—щоб сказати, що не близько ще той день, який принесе скаламученому світові оливну гільку мира... Ворожі табори по старому напружуватимуть усі сили, щоб за всюку ціну і всякими способами подужати супротивника. Це торкається найбільш головних привідів ворожих таборів, ренти ж силоміць затягнутих у війну держав мусить проти волі тягти ярмо, що наклав на них могутній Марс який сам тепер на послугах у ще могутнішого Меркурія.

Надій на близьке замирення нема, а тим часом тільки в цьому й лежить порятунок культури і добробуту всіх країв, і тих, що воюють і тих, що не воюють—однаково. Доски точиться світова війна, ніхто не забезпечений од того, що не буде до неї затягнүтий, а бувши затягнутим, не впаде од знеснення. Доски точиться війна, не може бути нігде, ні в одній державі, нормальній людської роботі і нормальному людському життю. Ця страшна суперечність між смертю і життям, між розвитком і занепадом стоять перед людськістю і з неї не можна зараз знайти виходу.

Але шукати треба. І нехай як густо вкривають чорні хмари світовий обрій—не повинно тратити енергії в тій війні проти війни, яка одна тільки поможе вкоротити муки людськості й скінчить наречті що затяжну трагедію. І з початком п'ятого року війни можемо висловити одне тільки бажання—щоб учорашні четверті роковини були вже й останніми.

В самотині.

М. Якименко.

АВГУРИ.

Було це в старовину, Князівська дружина вирішила домагатися, по-теперішньому кажучи, попіншення свого становища, а для того зробила своєму князеві економичну „забастовку“. І як тоді була простота і правилом патріархальна, то прийшли дружинники до князя й сказали йому по просту: „не хочемо істи дерев'яними ложками, давай нам срібних“. А як князь був мудрій, і до того ж побачив, що непереливки, то відпо-

вів: „З дружиною добуду і золота не хочемо дерев'яними ложками і срібла—дайте їм срібні ложки“ і є... чи то пак—не хочемо в комірному більш жити, а дайте нам помешкання, то може тільки в дусі нишком додав—„бодай вам од них язик попух“.

Так було в старовину. І коли читаєш у наших літописів про таку адміністративну іділлю, то аж завидки беруть: так легко добивались люди навіть економічних благ і такі тоді князі мудрі були, що хиба нишком протестували проти економічного і, певна річ, політичного—бо хиба ж без політики буває економіка?—страйку. Чи ж чув хто за наших часів, щоб так гладенько конфлікт між буржуазією та пролетарієм розв'язувався?.. Але це між іншим, я не до того веду свою річ.

Есть у нас на Україні народня освіта. І, як і годиться бути, міністерство або навіть народне міністерство освіти також єсть. Народна освіта, переселенка в школах та студентах, в учителях та професорах—то ніби давня дружина. Міністерство освіти, чи—коли хочеть—навіть народне міністерство освіти—то ніби собі князь. Як колись князь тільки дружиною здобував золото і срібло—жив, значить, прапоро дружинників, так і народне міністерство освіти тепер живе тільки через те, що есть чи повинна бути освіта. Нема освіти—на ката, спітало, здалось кому тоді й міністерство освіти?

Тим часом ми стоїмо напередодні того, що освіта сама собою згадає. І от цікавить чело доля міністерства: чи воно й тоді пишатиметься на Біблійському й Терещенківському, чи теж усії свої департаменти погаснуть? Мудрій князь і розсудив мудро: не буде дружини—де візьму золота і срібла? Цікаво знати, як розсудить міністерство освіти наслідок, що освіта, проблеми отак ще трохи, вільше та й застрайкує або, коли більш вам так подобається, *quereum dedit*—дуба даст... А вона вже справді в божу путь наставилася.

В українській державі мусить бути й школа українська, хоч поганенька, зате своя—це ж аксіома, проти якої навіть волтеріанці з „Русського Голоса“ ледве чи змагатимуться, надто проти поганенької. Тим паче не змагатиметься українське народне міністерство освіти. Але... коли цими діями автор однієї статті в „Новій Раді“ дивуючись запитував: „не вже ж і міністерство освіти піде тим же шляхом (бюрократизації)“—то я, грішний чоловік, скептично собі подумав: „А чому б же йому не піти: чим воно за інших гірше?“ І дійсність мій скепсис повнокрім мірою відповідала, —так близьку відповідала, що мимоволі я згадав анекdot про дерев'яні та срібні ложки.

Не буду зараз про всю освіту говорити, хоча вельми кортиль мене довідатися, що буде напр. з українським університетом і як у народній неточності школі п'яголови народні вчителі, як що до того часу зовсім не розбіжаться (діять більш дерев'яними ложками—ависно, коли є що в губу взяти), вчитимуть без підручників? зараз мене доля українських гімназій цікавить, та ю то не всіх, а тільки київських. Серед криків та протестів проти українізації тільки волочили своє бідолашне життя з (словами піну три) мученицькі українські гімназії тулились у сусідах, терпіли заневагу, називали усього, чого тільки можна, живчи в комірках, вазанавати. Проте якось до кінця шкільного року вітерпли: тепер, думали, самостійна українська держава—мати не дастъ загибати. Недавно один з директорів цих гімназій пошиrosti розповів читачам у „Новій Раді“, що терпільно якими жили надмінно три українські гімназії четверта на Шульянці і як і манили усікими обіцянками аж до власних помешкань. Але коли гімназії прийшли—бо в наших гімназій мають рухоме—прийшли, немов для апеляційних судів новий стаж і старі оті дружинники, й сказали:

Умови друкування опубліковані:
На I сторінці: 3 карб.—ком.
На IV 1. 75 коп.
за 1 рядок в 1 шальку п'ятітка за кожний раз.

Особам, що шукали праці за оголошенням набільше як в 3 рядки в шир., 1 карб. 75 коп. за 1 раз.

Контора відкрита від 10—6 год.

дня

Ціна опремлення 35 к.

В провінції 1 35 к.

на вонзалах

Часові умови передплати на 1918 рік.

на								
9 міс.	8 міс.	7 міс.	6 міс.	5 міс.	4 міс.	3 міс.	2 міс.	1 міс.
—	—	—	—	—	—	24 р.	15 р.	8 р.

Передплата приймається тільки з 1-го числа кожного місяця. — За зміну адреси 50 коп. (при зміні доконте прикладати стару адресу).

Адреса редакції й контори:

У КІЄВІ, ІНСТИТУТСЬКА, 22.

Телефон редакції 64—80.

Пошт. скринька № 373.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА Й ЛІТЕРАТУРНА.

Виходить щоден., окрім понеділків і днів після великих свят.

відники нової реформи порушими са-
му основу спрощеної законодавчої
творчості. Й висновлював думку, що
для апеляційних судів, котрі вже
прийшли право бути суддями в ви-
щий судовий установі, маю складати з
себе апеляційний суд, і котрі де то-
го вдовольнили і вимагам російсько-
го закону 20-го березня 1917 р., щоб
бути навіть сенаторами російського
сенату—новий стаж, встановлений у
закону 8-го липня цього року і юри-
дично і морально не може мати жад-
кої сили. Дуже характерно в доказах
до цього вказується, що реформа-
тори, складаючи закон 8-го липня
1918 р. про державний сенат ві-
дносили членів генерального (а не апе-
ляційного) суду стаж і встановили
також тільки для цілого нової канди-
катів на сенаторів; що ж до гене-
ральних судів, то вони якож і не
відзначаючи право бути сена-
торами, коли вони вдовольняють ви-
могами закону 20-го березня 1917 р.
А висні—в арт. 2, р. IV закону 8-го
липня 1918 р. про державний сенат
просто сказано: „Членів генерального
суду, в тім числі порядуючі та
президуючі, тимчасово призначени
на генеральних судів, згідно з 3 арт.
закону 2-го грудня 1917 року, і за-
важливо—з правом зменшувати вимогам
закону 20-го березня 1917 року, і за-
важливо—з правом зменшувати вимогам
закону 20-го березня 1917 р. (Собр. 1917 р.
ст. 390) входять в склад державного
сенату з призначенням на сенаторів
періодом, як попереднім (1) артикул
зазначеним. Особі, що їх не призна-
чено через їх невідповідальність вимогам
закону 20-го березня 1917 року, зді-
йснюються по-штатом на загаль-
них підставах“. В законі ж 8 липня
1918 р. про судові палати що до апе-
ляційних судів такого артикулу—не-
нає; наслідком цього, коли перевірити
обидва закони, складається якесь про-
сто таки неможливість законодавця ді-
гармонії,—важливе: генеральний суд
для, якож вдовольняє вимогам російсь-
кого закону 20-го березня 1917 р. про
своїм службовим стажем може бути (на-
віть безумовно робитися) і українсь-
ким сенатором незалежно від того,
чи удовольняє він новому стажу для
сенатора, встановленому в новому законі;
апеляційний же суддя, який вдоволь-
ниє вимогам того-же закону (20-го
березня 1917 р.) щоб бути російсь-
ким сенатором не має права стажу
членом палати судової палати, коли
він не вдовольняє вимогам нового
стажу для членів палати по новому за-
кону 8-го липня 1918 р. про судові
палати.

Кажучи в своїй першій статті, що
можливість „певеренін“ апеляцій-
них судів на попередні пісайди уявляє
з себе карательну норму і норму не-
правду по суті і по формі, я з тим
більш правом можу зараз сказати,
що і в даний раз мимоволі вдається
відносно апеляційних судів та також „карательна“ тенденція:
одних судів—новий закон не тільки
не карає, а підірає піднімає права, на-
віть „призначає“ інших же суддів з
тими самими даними (що до закону)
новий закон прямо карає, відштов-
хує, відкидає і не тільки не підні-
рає, а „повертає“...

Ясно, що такий закон може тиль-
ки надзвичайно пошкодити авторите-
ту влади, бо всяка законодавчість ві-
дає ідеї така висока, що „запаль-
чивості гізу“ і первозноти в своїх
актах визнавати не може, лише одис-
“спокійстві і безпристрасті“... А
первоідея помітна хоча б у тому,
що в законі від 15-го липня 1918 р.
про класи посад у судових установах
в пр. IV судові палати знову називають
“Апеляційними судами“. Чого ж так
було поспішати? Членів київської суд-
палати все одно дочекалися би свого
права.

Ростислав Лашенко.

Правничий Nonsense.

В № 123 „Н. Рада

Весела столиця.

Вчора в 10^{1/2} год. веч. кельнер мені заявив:

— Ще маєте чверть години, а тоді вийдете з ресторана.

— Чом? Наказано закривати в одинадцять.

— Ні. В одинадцять у нас уже не повинно бути ні одного чоловіка.

— Та помилуйте: навіть у німців дасить академічна чверть години на спінення.

— Не знаю. Але ми мусимо точно в одинадцять бути вже закритими.

— Гм...

— Не гм, а так треба.

— І ви доволі?

— Не то щоб те, а все-таки годі Київу бути самою веселою столицею в світі.

Од здивування я одразу ковтнув свою порцю і вийшов на вулицю.

... Сама весела столиця в світі...

Оце так слово!

Склад чепурно своє пальто, перекинув через руку, виправив бриля, придупив верх на піріжок, застібнув піджак і пішов рівно й строго й пристойно.

“Годі Київу бути самою веселою столицею в світі”.

А правда: тут всім весело, всім добре.

Добре тому, що не визнає України, народу, держави, влади, гетьмана, німців, українців.

Мені пригадується такий діалог:

— Слухайте Мойсей Давидович. Ви-ж свиня,—дозвольте вам по тваринським сказати. Ваша нація ніде в світі не має таких прав, як у нас. Ні такого признання. Ваш родич і одновірець—міністр.

— Так це того, що в вас немаєного.

— Ну як же вам не сором таке казати? Це-ж цінізм. І ваш міністр не така вже й ділова й та-муща цяця.

— Сором, не сором, а Росія—це щось. Германія—це щось. При великих ділі можна заробити, а при малім та ще мужицьким—які вже заробітки?

— Хто ж ви такий?

— Я—взагалі. Я тогтушав і бу-ду торгувати. Я шів каву в Сема-їнічній, “Кіевську Мысль” і буду це робити. Ваша Україна ме-ши не потрібна.

І йому справді добре. І весело.

А хіба большевику на Україні є добре? Іздять вони до нас цілими купами, ведуть агітацію про Центральну Раду, бо це—не забороняється.

— Вот видите. Одібла вас Центральна Рада, а чо вишло? Плохо вишло. Видумала Україну, а земля и—воля—гдѣ? Нѣтути. Весь вамъ и Украина.

А ефект який виходить: роблять дозволеним способом недозволене.

Приїздить у Київ монархист. Збріється. Іздить на синьожових автомобілях. Одбуває з'їзди. Привадить якусь роботу.

І так Христос з новитком дійсності Божого істувації; мезанеречним доказом останнього служить сама по-звіт на світі ідеї дійсну, що знову жи-жі не могла б повстати без реальних підстав.

Однак, знову жагаду, кожна ідея ділі тільки життю слугує, поки не зробиться зорою захищаності своїх проводірів—це акція, і коли вона виріга для ідеї взагалі, то діялі релігійних вони набирає особливо безумовного значення. Також гайд був і Христос, робчики карітних каменем своєї науки принципи, не так іді, як самозреччя, та гостро наказуючи учим своїм проповідувати тільки евангелію, тоб та власне те, що навчав він виключно Сами, поліщаючи на сумлінні кожного слухача і дослід, і засвісіння, і навіть вислід сказаного нам слова, але без привнесені підсвісти своїх висловік до ступіння загальноконечної доктора, більше зв'язування і розв'язування на землі замежить по суті евангелії самим апостолам, а їм, хто візив хрест свій і зрікнися світу свого, широ йде по христі.

З тієї ж саме причини, бажаючи оберегти ідею свою од згубної долі старого закону Мойсейового, робить Христос і кінці заході. Перші будуть останнім, розірвіч він, задовго перед Марком, фетишізм традиції матеріально-сусільних взаємовідносин, і, розуміючи, що все зло на світі здебільшого походить од заснованого на фетишизмі тім несправедливого розкладу плодів людської праці поміж працівником і споживачем, буде свій новий соціальний лад ото царство Боже на землі, що не тільки внутрішні, але й зовні виявлятися повним, на грунті вільного самозреччя, та простування до самотревіального добра.

— Даю.

— А я псаломщику.

Принято сміятись.

В третім конферансі:

— Державна мова у насъ въ театрѣ еще не введена. потому что не будеть введена.

Сміх.

В четвертім:

— Ах ладушки-ладо,

Нам Рады не надо.

В п'ятім:

— Разныи деньги ходять по ру-кам: марки, рубли, керенки и по-слайди шаги української респуб-ліки.

— Коли кажуть, що в Київі не весело тільки українські інтелі-генті, прону на це не звертати уваги. Бо:

— Доказано, що іх тільки одна тисяча чоловік.

— У них печінка несправна.

— Ім жовч розлилася.

— Вони партійно-литературні маніаки.

А. Ярнович.

Релігійні студії.

V. А може Бога й немає...

Однак, зупинившися на розгляді національного світогляду Христя, ми не розв'язали ще найголовнішого питання, питання про слуханість дійсності.

— Не знаю. Але ми мусимо точно в одинадцять бути вже закритими.

— Гм...

— Не гм, а так треба.

— І ви доволі?

— Не то щоб те, а все-таки годі Київу бути самою веселою столицею в світі.

Од здивування я одразу ковтнув свою порцю і вийшов на вулицю.

... Сама весела столиця в світі...

Оце так слово!

Склад чепурно своє пальто, перекинув через руку, виправив бриля, придупив верх на піріжок, застібнув піджак і пішов рівно й строго й пристойно.

“Годі Київу бути самою веселою столицею в світі”.

А правда: тут всім весело, всім добре.

Добре тому, що не визнає України, народу, держави, влади, гетьмана, німців, українців.

Мені пригадується такий діалог:

— Слухайте Мойсей Давидович. Ви-ж свиня,—дозвольте вам по тваринським сказати. Ваша нація ніде в світі не має таких прав, як у нас. Ні такого признання. Ваш родич і одновірець—міністр.

— Так це того, що в вас немаєного.

— Ну як же вам не сором таке казати? Це-ж цінізм. І ваш міністр не така вже й ділова й та-муща цяця.

— Сором, не сором, а Росія—це щось. Германія—це щось. При великих ділі можна заробити, а при малім та ще мужицьким—які вже заробітки?

— Хто ж ви такий?

— Я—взагалі. Я тогтушав і бу-ду торгувати. Я шів каву в Сема-їнічній, “Кіевську Мысль” і буду це робити. Ваша Україна ме-ши не потрібна.

І йому справді добре. І весело.

А хіба большевику на Україні є добре? Іздять вони до нас цілими купами, ведуть агітацію про Центральну Раду, бо це—не забороняється.

— Вот видите. Одібла вас Центральна Рада, а чо вишло? Плохо вишло. Видумала Україну, а земля и—воля—гдѣ? Нѣтути. Весь вамъ и Украина.

А ефект який виходить: роблять дозволеним способом недозволене.

Приїздить у Київ монархист. Збріється. Іздить на синьожових автомобілях. Одбуває з'їзди. Привадить якусь роботу.

— Доказано, що іх тільки одна чимства вірних своїх, рекомендуючи им для спасіння душі загубити потрапити до його, то за минішіх

і, і пі宝贝нет сій не закликати тих, умов, треба мати до того, або велику скруту, або велику потребу, бо

треба робити величезного круга й за-ходити або по-за Інженерською школою,

сучасний Марксист. Слухайте мене всі та розумійте—відповідаємо

їмо жому на це в ієзуківських

сторінках нового завіту Христя, кли-чучи на тільки серце, але й мозок

людський до пізнання своєї ієзуїту-

її правди, що тоді тільки відкривається

нас, які нерважливі правду старих

і новітніх книжників та фарісів,

котрі зробили слово Ісусове знид-дам

Віренимислового зиску в'їхнуть

ноши тіж, що трудно носити, і пак-

дають їх людям на плечі, а самі й

іх післям їхнім сподічанням туди,

скрізь пішого, через чужі городи ке-

має.. Або в Подолу—берегом, по рів-

ному, можна б на візниці вулиці за-

їв години міститися, але ж замість

такої простоти й прирадильою дороги,

її вулиці з високими

інженерами

школами, які виїхали з

Інженерською школою, бо

її виїхали з

Інженерською школою, які виїхали з

</div

одному представників від м-ва народної освіти, народного здоров'я і сповідань.

◆ Вночі на труні г.-ф. Ейхгорна. Генеральний штаб учора одіправив депутацію у складі вищих чинів штабу, котра поклава від імені штабу високий на труні вбитого генерала фельдмаршала Ейхгорна.

◆ Звістка про смерть І. М. Стешенка. Вчора міністр освіти М. П. Василенко одержав з Полтави від салюту кредитових кооператорів "телеграму" з висловом спочуття з приводу вбивства в Дикані на Полтавщині відомого українського діяча і письменника Івана Матвієвича Стешенка. Потверджуючи цей звістки ми вчора не мали, але відомо нам, що 29 липня Іван Матвієвич виїхав з Києва в село Чернечину біля Диканки, де має свою хату і город іде мав віддатися науковим студіям. Звістка про його смерть вчора тяжко схвилювала М. П. Василенка, співробітників міністерства освіти, в якому І. М. Стешенко багато працював та сильно залишився українською громадськістю.

◆ Од гол. комітету партії с.-ф. Президія головного комітету партії с.-ф. сповіщає членів комітету, що призначена на сьогодні збори не будуться.

◆ Соц.-федералісти у німецького посольства барона Мума. Пезаворза представники головного комітету партії соціалістів-федералістів одівали німецького посольства барона Мума. Делегація сповістила пана посла про революційний комітет з приводу вбивства фельдмаршала Ейхгорна та висловила шире спочуття значій втраті, яку понесла Німеччина в особі небіжчика. Барон Мум давував делегації за узага і підкреслив, що в особі фельдмаршала Україна втеряла широкого прихильника самостійності і розвитку української державності, і що сам барон Мум, бувши добрим другом польського фельдмаршала, буде вважати думки його про Україну для себе за повітом, який барон Мум має в своїй роботі на Україні виконувати.

◆ В рідній землі. Нас просить звернути увагу на також становище цільних бранців, які вертаються до дому.

Нікому до їх діл нема. Притули вони не знаходять, як не знаходити і поради, і допомоги. Кругом — ходиме й байдужність. Ні копійки грошей, сплатя на голих столах.. Переказують такий випадок. Один козак-бронець сів у вагоні трамвая і коли в його кондуктора викигав пласти, то міхто з присутніх у вагоні наявіть не ворожував, хоча всі знали, що цей бронець, недужий і без коштів грошей, і хоча у вагоні було повісількою людей. Коли кондуктор засідав бранцеві війти, то німецький сажат змилувався й заплатив за його 55 коштів.

Чи є ж якісні інституції, чи організації, які повинні піклуватись про бранців? Чи єсть на Україні взагалі добре людство, яким обходили б діли цих ніжасів?

◆ Велика рада міністрів. Велика рада міністрів 31-го липня ухвалила статут про учит людності в городах і присіках України. По цьому статуту всі домовласники, орендатори, господарі готелів, меблеваних кімнат, заїжджих дворів і т. п. повинні звести домові книги.

Про кожну приїзжу особу домовласники й орендатори мають 24 годин, а хазяїн готелів на протязі 12 годин повинні повідомляти державну варту по заведеннюму порядку.

Зазначенений статут буде опублікований по телеграфу і негайно увійде в законну силу.

◆ Панахода за ген.-ф. Ейхгорна. Вчора о 2 годині дня в головному управлінні генерального штабу, по ініціативі начальника штабу була відправлена панахода за генерал-фельдмаршала фон-Ейхгорна та його осаула сотника фон-Дрессера. На панаході були всі співробітники головного управління генерального штабу й під-відмінних генеральських штабу управлінь, на чолі з начальником штабу Сімферополя. На панаході був також представник германського генерального штабу при головному управлінні генерального штабу майор фон-Маковський.

Перед початком служби Божої начальник генерального штабу Сімферополя в коротких словах охарактеризував діяльність небіжчика фельдмаршала на користь України й присвятив їй особи головного управління генерального штабу ширу жалійство в тажій утраті, що співпало германській армії, журбу котрої поділяє вся Україна.

◆ Радіограма про смерть фельдмаршала Ейхгорна. Германське агентство розіславало таку радіограму про смерть фельдмаршала Ейхгорна:

Фельдмаршал Ейхгорн номер о 10-й годині вечора 30-го липня, після того, як над вечір тижня рана

◆ "Батьківщина". 29 липня відбулось загальне вібрахія членів кооперації "Батьківщина".

Тимчасова управа викайшай улаштувала поміщення для кооперації крамниці на Пушкінській вул. № 39. Все підготовлено естільки, що торговлю можна розпочати завтра.

Загальне вібрахія прийшло зі звідомленнями управи з подію.

Вибрало правління, в склад якого увійшли: Головою д. Бровковський-Сівощанка, заст. голови д. Т. Падалка, секретарем д. Мих. Бондаренко, скарбником д. Деркач, діловодом д. Рожко, членом прав. д. Самойлович.

В склад ревізійної комісії вівши: д. Хідібоченко, д. Кох і д. Безкоровай. Загальні збори заслухавши звіт управи т-ва і проект майбутньої діяльності ухвалили подати право правління кооперації "Батьківщина" кредитуватися до 100.000 карб.

◆ 14-ти годинний день праці, як передає "Луб. Слово" (ч. 7), завів орендатор меблеваного заводу Мостославський — від 6—8 год. На заводі — панок Мостославський не привів аж медії аж сята й узвільнив всіх робітників, які протестують проти цього варварства.

◆ Радіограма про смерть фельдмаршала Ейхгорна. Германське агентство розіславало таку радіограму про смерть фельдмаршала Ейхгорна:

Фельдмаршал Ейхгорн номер о 10-й годині вечора 30-го липня, після того, як над вечір тижня рана

з лівого боку погіршилась тим, що почалися сердечні приступи. Важіті для позиціонування діяльності серця заходи зможуть дати тільки тимчасове полічення. Особистий ад'ютант капітан фон-Дрессер номер невдовзі пішов тим. Не даним слідства убивство вчинив Борис Донський 23-х років, який називав себе членом партії лівих соціалістів-революціонерів у Москві, і який між тим приїхав звідти кілька днів тому наїзд для виконання свого заміру в доручення центрального комітету партії.

Партія між тим видала йому бомбу, револьвер і гроші.

◆ Нещастя на залізниці коло Лансберга. Германське агентство розіславло радіограму в повідомленням, що на германських східних залізницях недалеко від Лансберга на залізниці тривалий час не вдається встановити відповідні відношення, через що й поїзд заскочив з рельсів. На місто наскочив стрічний товарний поїзд, розірвався казан, і викинула поїзда. Убитих 40, тяжко поранених 25 чоловік. Рух поїздів тимчасово сплисся.

◆ Скасування відділу краєвої преси. Державний секретарський ініціатива викликав та висловив спочуття з приводу вбивства вчора тижня краєвого головного редактора Івана Іванова Іванова, який багато працював та сильно залишився українською громадськістю.

◆ Од гол. комітету партії с.-ф. Президія головного комітету партії с.-ф. сповіщає членів комітету, що призначена на сьогодні збори не будуться.

◆ Соц.-федералісти у німецького посольства барона Мума. Пезаворза представники головного комітету партії соціалістів-федералістів одівали німецького посольства барона Мума. Делегація сповістила пана посла про революційний комітет з приводу вбивства фельдмаршала Ейхгорна та висловила шире спочуття значій втраті, яку понесла Німеччина в особі небіжчика. Барон Мум давував делегації за узага і підкреслив, що в особі фельдмаршала Україна втеряла широкого прихильника самостійності і розвитку української державності, і що сам барон Мум, бувши добрим другом польського фельдмаршала, буде вважати думки його про Україну для себе за повітом, який барон Мум має в своїй роботі на Україні виконувати.

◆ Відповідь на звернення. Нас просить звернути увагу на також становище цільних бранців, які вертаються до дому.

Нікому до їх діл нема. Притули вони не знаходять, як не знаходити і поради, і допомоги. Кругом — ходиме й байдужність. Ні копійки грошей, сплатя на голих столах.. Переказують такий випадок. Один козак-бронець сів у вагоні трамвая і коли в його кондуктора викигав пласти, то міхто з присутніх у вагоні наявіть не ворожував, хоча всі знали, що цей бронець, недужий і без коштів грошей, і хоча у вагоні було повісількою людей. Коли кондуктор засідав бранцеві війти, то німецький сажат змилувався й заплатив за його 55 коштів.

Чи є ж якісні інституції, чи організації, які повинні піклуватись про бранців? Чи єсть на Україні взагалі добре людство, яким обходили б діли цих ніжасів?

◆ Велика рада міністрів. Велика рада міністрів 31-го липня ухвалила статут про учит людності в городах і присіках України. По цьому статуту всі домовласники, орендатори, господарі готелів, меблеваних кімнат, заїжджих дворів і т. п. повинні звести домові книги.

Про кожну приїзжу особу домовласники й орендатори мають 24 годин, а хазяїн готелів на протязі 12 годин повинні повідомляти державну варту по заведеннюму порядку.

Зазначенений статут буде опублікований по телеграфу і негайно увійде в законну силу.

◆ Панахода за ген.-ф. Ейхгорна. Вчора о 2 годині дня в головному управлінні генерального штабу, по ініціативі начальника штабу була відправлена панахода за генерал-фельдмаршала фон-Ейхгорна та його осаула сотника фон-Дрессера. На панаході були всі співробітники головного управління генерального штабу управлінь, на чолі з начальником штабу Сімферополя. На панаході був також представник германського генерального штабу при головному управлінні генерального штабу майор фон-Маковський.

Перед початком служби Божої начальник генерального штабу Сімферополя в коротких словах охарактеризував діяльність небіжчика фельдмаршала на користь України й присвятив їй особи головного управління генерального штабу ширу жалійство в тажій утраті, що співпало германській армії, журбу котрої поділяє вся Україна.

◆ Радіограма про смерть фельдмаршала Ейхгорна. Германське агентство розіславало таку радіограму про смерть фельдмаршала Ейхгорна:

Фельдмаршал Ейхгорн номер о 10-й годині вечора 30-го липня, після того, як над вечір тижня рана

ТЕЛЕГРАМИ.

(Од Українського Державного Телеграфного Агентства.)

Французьке офіційне повідомлення.

31 липня.

На протязі днів артилерійська стрільнина на цілому боєвому фронти. Між Мондією та Аззою та на Швейцарському фронти відбувалися військові бої з військами австро-угорської армії.

Болгарське офіційне повідомлення.

28-го липня.

Македонський фронт. Між озерами Охрид — Преспа відбувся бій між болгарською армією та армією Македонії. Боротьба артилерія енергійно обстрілювала наші позиції на південь від Гумені. Коло Дойрану вогнева діяльність з обох боків часами збільшувалася. В районі перед позиціями на північ однією з найважливіших бійок відбувся бій між болгарською армією та армією Македонії. Боротьба артилерія енергійно обстрілювала наші позиції на південь від Гумені. Коло Дойрану вогнева діяльність з обох боків часами збільшувалася. В районі перед позиціями на північ однією з найважливіших бійок відбувся бій між болгарською армією та армією Македонії. Боротьба артилерія енергійно обстрілювала наші позиції на південь від Гумені. Коло Дойрану вогнева діяльність з обох боків часами збільшувалася. В районі перед позиціями на північ однією з найважливіших бійок відбувся бій між болгарською армією та армією Македонії. Боротьба артилерія енергійно обстрілювала наші позиції на південь від Гумені. Коло Дойрану вогнева діяльність з обох боків часами збільшувалася. В районі перед позиціями на північ однією з найважливіших бійок відбувся бій між болгарською армією та армією Македонії. Боротьба артилерія енергійно обстрілювала наші позиції на південь від Гумені. Коло Дойрану вогнева діяльність з обох боків часами збільшувалася. В районі перед позиціями на північ однією з найважливіших бійок відбувся бій між болгарською армією та армією Македонії. Боротьба артилерія енергійно обстрілювала наші позиції на південь від Гумені. Коло Дойрану вогнева діяльність з обох боків часами збільшувалася. В районі перед позиціями на північ однією з найважливіших бійок відбувся бій між болгарською армією та армією Македонії. Боротьба артилерія енергійно обстрілювала наші позиції на південь від Гумені. Коло Дойрану вогнева діяльність з обох боків часами збільшувалася. В районі перед позиціями на північ однією з найважливіших бійок відбувся бій між болгарською армією та армією Македонії. Боротьба артилерія енергійно обстрілювала наші позиції на південь від Гумені. Коло Дойрану вогнева діяльність з обох боків часами збільшувалася. В районі перед позиціями на північ однією з найважливіших бійок відбувся бій між болгарською армією та армією Македонії. Боротьба артилерія енергійно обстрілювала наші позиції на південь від Г

ролю десять—п'ятнадцять карбованців за пуд, що приваблює силу „горбів“. Важко заходити для боротьби з ними. Мають на думці підвезти хліб у Ростов на тракторах та автомобілях.

Союз кримських кооперативів.

СИМФЕРОПОЛЬ, 30. Утворився союз кримських споживчих кооперацій, у склад якого вийде більше ста споживчих товариств.

Під суд.

КАТЕРИНОСЛАВ, 1. У звязку з паслідками ревізії продовольчого відділу дума ухвалила віддати під суд бувший склад управи та відповідальних служачих відділу.

Картопля.

ХАРЬКІВ, 31. Следіваючи відповідні географічні та гуральни почали скуповувати в селян картоплю.

Бракун молотилок.

ХАРЬКІВ, 31. Молотиль першу сезійську емальню пшеницю й жито. Зерно добріше, добре. Бракун молотилок.

Банок.

ХАРЬКІВ, 31. Одкривається новий банок. Організувалось товариство з капіталом 8 мільйонів карбованців для будування фабрики суконних матерій.

Пожежа в Одесі.

ОДЕСА, 30. По необережності з вогнем згоріли всі дерев'яні будинки іподрому, збитків на тріста тисяч.

Хлібний пайок.

СИМФЕРОПОЛЬ, 29. В різких часинах міста виникали закоюти на грунті незадоволення хлібним пайком.

Проти влади.

МИКОЛАІВ, 30. В Новоалександровську арештовано учасників більшевицько-анархічної організації за агітацію проти влади. Херсонське хлібне бюро перешло під керуванням місцевого.

Козаки й большевики.

РОСТОВ над ДОНOM, 1. Микуйський день однажачено живовою бойовою діяльністю по всіх важливіших напрямках. У Сальському окрузі большевики почали наступання широким фронтом, щоб виволити загон, який козаки оточили в слободі Мартинівці. Козаків трохи одкинуто. Бій продовжується. В районі другої десантної округи большевики за допомогою ураганного гарматного вогню повели завзяті наступ на хутір Ік'євський. В Царицькому напрямку, большевики одержали велику допомогу й наступають на захоплену вчора станцію Лог. Козаки витримують напис, ведучі віртеб бой. Одержано відомості, що в Цариціні вібралися Тихорецький, Старопольський, Бахмутський, Армавирський та інші села. В місті щодні грабування, всі великих лісові, рібні та інші торгові підприємства з капіталом в десятки мільйонів націоналізовано. Людність страшенно бідує. Настрій антибільшевицький, але не виявляється за страхом карі.

Зaborona.

ЖИТОМІР, 31. З приводу смерті генерал фельдмаршала Ейхгорна заборонено всі публичні виставки, спектаклі.

Губернський з'їзд.

КРЕМЕНЧУК, 1. Міське самоврядування висловлюється про скликання загально-туберкульозного з'їзду для вироблення заходів у сирові регулярного постачання містам борошна та харчів.

Свободна Мысль.

ГОЛТА, 31. Відновлюючи видання „Свободна Мысль“.

Театр і музика.

Трупа Садовського. Адміністратор трупи М. К. Садовського І. Ковалевський, закінчивши сезон у Ромні та Полтавщині, цим днем повертає до Києва й приступає до формування трупи зимового сезону. Зимовий сезон починається 1-го вересня в другому міському театрі.

Повідомлення.

На час по головному управлінню генерального штабу.

Ч. 94.

31 липня 1918 р.

§ 6.

Ми помічено, що до цього часу деякі п.н. старшини, що служать у головному управлінні генерального штабу й підлеглих управліннях, не виконують наказу в офіційн. укр. держ. від 16 червня ч. 221 про номенклатуру форми одягу. Наказує всім старшинам за відповідальністю начальників управління й відділів, до 6 серпня ц. р. одягти військові призвісному рангу погони й на вулицях у місті бути при зброй.

Крім того, всім старшинам головного управління генерального штабу й підлеглих управліннях виконання наказу в офіційн. ч. 221 про привертання міждинних старшин і взаємне привертання поміж собою, а також військове привертання старшин спільніх нам армій.

Цілком упередений, що п.н. старшинам головного управління генерального штабу в змому випадкові, як і завжди послу-

жать зразком докладного й накуратого виконання військового обов'язку й безперервного послуху наказам вищого начальства.

Догляд за виконанням цього наказу покладає на відповідальність начальника підвідніх мені управлінь.

Підписав: начальник генерального штабу Славинський.

< Наша українська мова заснована спільним вчителів-українців м. Київа. Володимирська 6, другий поверх, прийом з 6—8 год. вечора.

Запис на нові групи продовжується.

«Ощадно-позичкова» наса. На підставі постанови загальн. зборів спілки учителів-українців м. Київа відкрита „Ощадно-позичкова каса“, статут якої вже затверджений судом. Членами „ощ.-поз. каси“ є всі члени спілки. Кожний член взагалі обов'язково вносить в касу членську одиноразову вкладку п'ять карб., та 2 проц., починачи з червня місяця ц. р. з одерж. платні на посаді. Члени, за котр. ліч. познака окремо від загальних внесків, вносять також внески на оплату позик. Відом. надсилати: В. Володимирська 6, поверх другий, по віторкам та четвергам від 6 до 8 год. веч.

Для здійснення цих замірів з ініціативи „Природничої Секції Українського Наукового Товариства в Києві“ тимчасова організаційна комісія в складі якої входять представники всіх київських природознавчих товариств, закладів та вищих шкіл, скликана з'їздом природніх наук України в Києві з 1-го по 6 серпня цього року.

На з'їзд запрошуються представники та члени вищих шкіл і природничих товариств, наставники природознавства в середній школі та особи, що науково працюють по природознавству.

Наукових інститутів та природничих сил запрошуються асистувати по змозі кошти на видатки з'їзду.

„Українська Наукова Товариство Природничих Секція“ Київ, Велика-Підвальна, 36.

Членська вкладка 10 карбованців.

Для з'їзду природніх наук України. Важкі наслідки побудували війни, що відбилися з особистою силою в іншіх країнах і на Україні, вимагають від її інтелігенції використання таємниць творчої енергії для поновлення величезних втрат, які сталися від збудування нових найбільших відповідних форм життя.

В межах природознавства, що повинно лягти як грунтова підвалина при всякому будівництві, тут виникає питання погреба в негайні та змінні пільгами погреба від засадженням природних складів країни, по обєднанню та організації науково-природничо-дослідних сил, планомірному та систематичному переведенню дослідів по улаштуванню і розвитку наукових та просвітніх установ, а також популяризації знань.

Для здійснення цих замірів з ініціативи „Природничої Секції Українського Наукового Товариства в Києві“ тимчасова організаційна комісія в складі якої входять представники всіх київських природознавчих товариств, закладів та вищих шкіл, скликана з'їздом природніх наук України в Києві з 1-го по 6 серпня цього року.

На з'їзд запрошуються представники та члени вищих шкіл і природничих товариств, наставники природознавства в середній школі та особи, що науково працюють по природознавству.

Наукових інститутів та природничих сил запрошуються асистувати по змозі кошти на видатки з'їзду.

„Українська Наукова Товариство Природничих Секція“ Київ, Велика-Підвальна, 36.

Членська вкладка 10 карбованців.

Завдання з'їзду:

1) Об'єднання та організація природничих сил України в з'їзду з питаннями про утворення Асоціації Природників України.

2) Об'єднання в справі охорони пам'ятників природи.

3) Наведення наукових природничих сил до дослідження території України.

4) Вироблення систематичного плану дослідів.

5) Вироблення мір до розвою природознавства на Україні.

6) Розвідка українських університетів та вищих шкіл.

7) Обслуговування українськими науковими силами наукових закладів педагогічного та академічного напрямку.

8) Популяризація наукового знання.

9) Музейна справа.

На з'їзді бажані доклади з приводу підрахунку уже виконаних праць по природоісторичним дослідів України та проступіні дослідженості різних частин її в тому же іншому відношенні.

Секції з'їзду:

1—Математична (астрономія).

2—Фізико-хімічна.

3—Геологічна (з підсекцією грунто-знатування).

4—Ботанічна (з підсекцією прикладної ботаніки).

5—Зоологічна (з підсекцією прикладної зоології).

6—Географічна, з антропологією і етнографією.

7—Педагогічна.

8—Охорона пам'яток України.

9—Української природничої термінології.

На секційних засіданнях з'їзду, крім докладів на загальні теми, відповідні засіданням з'їзду, бажані доклади по окремих питаннях, які входять в програму з'їзду, а також доклади про наслідки праці товариств, і окремих дослідів, в напрямку всіх галузей як українського, так і загального природознавства.

Секції з'їзду:

1—Математична (астрономія).

2—Фізико-хімічна.

3—Геологічна (з підсекцією грунто-знатування).

4—Ботанічна (з підсекцією прикладної ботаніки).

5—Зоологічна (з підсекцією прикладної зоології).

6—Географічна, з антропологією і етнографією.

7—Педагогічна.

8—Охорона пам'яток України.

9—Української природничої термінології.

На з'їзді бажані доклади з приводу підрахунку уже виконаних праць по природоісторичним дослідів України та проступіні дослідженості різних частин її в тому же іншому відношенні.

Секції з'їзду:

1—Математична (астрономія).

2—Фізико-хімічна.

3—Геологічна (з підсекцією грунто-знатування).

4—Ботанічна (з підсекцією прикладної ботаніки).

5—Зоологічна (з підсекцією прикладної зоології).

6—Географічна, з антропологією і етнографією.